

Intet selvmord på PRIO

Ryktet om at PRIO-forskere begår kollektivt selvmord (Ola Tunander, Aftenposten 17. februar) er overdrevet. Det er riktig at grunnbevilgningen er for liten, at Forskningsrådet har lite penger til fri forskning, at vi av og til undrer oss over avslag på prosjektsøknader, og at noen av våre beste har søkt seg til Universitetet. Vi savner dem, men har god kontakt. Gjennom søknader til Forskningsrådets programmer, om Senter for fremragende forskning, til EUs rammeprogrammer, til Utenriks- og Forsvarsdepartementet og andre, har vi likevel stort sett lykkes i å holde våre forskere sysselsatt, på forsker 1, 2 og 3-nivå. Flere ligger nå an til professorkompetanse. Fjorårets arbeidsmiljøundersøkelse viste mye søknad-stress, men de fleste synes miljøet er topp – å forske for fred er nemlig meningsfylt. I grunnen er det også greit nok, når vi ikke har undervisningsplikt, at vi må bevise vår nytte ved å skaffe prosjekter.

STEIN TØNNESSON

direktør, Institutt for fredsforskning (PRIO)